

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.2.6621.21.2017.MZ.7

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 28 lipca 2017 r., znak: DLI.2.6621.21.2017.MZ.6, utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Podlaskiego nr 3/2017 z dnia 27 stycznia 2017 r., znak: AB-I.7820.3.5.2016.ŁM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie obwodnicy miasta Suwałki, odcinek B – drogi ekspresowej S61 od km 12+221,47 do km 12+830,00 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długość ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82) wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi oraz zatwierdzenia podziału nieruchomości, w ramach zadania: „Budowa obwodnicy miasta Suwałki, obejmująca drogę ekspresową S61 na odcinku od km 0+000 (węzeł „Suwałki Południe”) do km 12+830 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długości ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82)”.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy – w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 308, III piętro, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji – w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. Urzędzie Miasta Suwałki i Urzędzie Gminy Suwałki.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kąkol
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 28 lipca 2017 r.

DLI.2.6621.21.2017.MZ.6
NK: 119449/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „Kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołania Fundacji Towarzystwo Ulepszania Świata, Stowarzyszenia Federacja Zielonych z siedzibą w Białymstoku, Stowarzyszenia Zielony Białystok z siedzibą w Białymstoku, Stowarzyszenia Innowacyjny Białystok z siedzibą w Białymstoku, reprezentowanych przez Rafała Kosno, od decyzji Wojewody Podlaskiego nr 3/2017 z dnia 27 stycznia 2017 r., znak: AB-I.7820.3.5.2016.ŁM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie obwodnicy miasta Suwałki, odcinek B – drogi ekspresowej S61 od km 12+221,47 do km 12+830,00 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długość ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82) wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi oraz zatwierdzenia podziału nieruchomości, w ramach zadania: „Budowa obwodnicy miasta Suwałki, obejmująca drogę ekspresową S61 na odcinku od km 0+000 (węzeł „Suwałki Południe”) do km 12+830 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długości ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82)”,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 27 lipca 2016 r., znak: 2D3Z/A3/SIG/545/2016, który wpłynął do Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku w dniu 28 lipca 2016 r., Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, działający przez pełnomocnika Pana Grzegorza Sikorskiego, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Podlaskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie obwodnicy miasta Suwałki, odcinek B – drogi ekspresowej S61 od km 12+221,47 do km 12+830,00 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długość ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82) wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi oraz zatwierdzenia podziału nieruchomości, w ramach zadania: „Budowa obwodnicy miasta Suwałki, obejmująca drogę ekspresową S61 na odcinku od km 0+000 (węzeł „Suwałki Południe”) do km 12+830 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długości ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82)”.

Ponadto *inwestor* wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania ważnym interesem społecznym i gospodarczym. *Inwestor* wskazał, że wnioskowany odcinek łączy projektowaną obwodnicę Suwałk z zrealizowaną obwodnicą Augustowa, tworząc układ drogowy omijający miasto Suwałki w ruchu tranzytowym, odciążając tym samym ciąg istniejącej drogi krajowej nr 8 biegnącej przez miasto Suwałki. Budowa tego odcinka jest jednym z najważniejszych przedsięwzięć infrastrukturalnych, planowanych do realizacji na terenie województwa podlaskiego, którego głównym celem jest poprawa społecznej, ekonomicznej i przestrzennej spójności z krajami Unii Europejskiej na poziomie lokalnym i regionalnym, zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa, poprawa warunków ruchu (przepustowość, zmniejszenie strat czasu) oraz zapewnienie komfortowego i szybkiego przejazdu wszystkim użytkownikom projektowanej drogi, zapewnienie

odpowiednich parametrów nośności nawierzchni, a także zmniejszenie uciążliwości oddziaływań na środowisko powodowanych przez ruch w zakresie hałasu, zanieczyszczenia powietrza, wód powierzchniowych i innych. Ponadto *inwestor* podkreślił, że przedmiotowe przedsięwzięcie drogowe zostało uwzględnione w załączniku nr 5 do Uchwały Rady Ministrów nr 26/2014 z dnia 4 marca 2014 r., zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pn. „Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2011-2015”, dla których postępowania przetargowe na wybór wykonawców robót uruchamiane są od 2013. Nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi więc realizację zadania zgodnie z przyjętymi przez Radę Ministrów planami.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Podlaski wydał w dniu 27 stycznia 2017 r., decyzję nr 3/2017, znak: AB-I.7820.3.5.2016.ŁM, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie obwodnicy miasta Suwałki, odcinek B – drogi ekspresowej S61 od km 12+221,47 do km 12+830,00 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długość ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82) wraz z niezbędną infrastrukturę techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi oraz zatwierdzenia podziału nieruchomości, w ramach zadania: „Budowa obwodnicy miasta Suwałki, obejmująca drogę ekspresową S61 na odcinku od km 0+000 (węzeł „Suwałki Południe”) do km 12+830 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długości ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82)”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Podlaskiego*” oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Podlaskiego* odwołanie do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, zwanego dalej „*Ministrem*”, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: Stowarzyszenie Federacja Zielonych w Białymstoku, Stowarzyszenie Zielony Białystok, Stowarzyszenie Innowacyjny Białystok i Fundacja Towarzystwo Ulepszania Świata, reprezentowane przez Pana Rafała Kosno, oraz Pan Rafał Kosno działający w imieniu własnym.

W związku z faktem, że postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej nie dotyczyło interesu prawnego Pana Rafała Kosno Minister Infrastruktury i Budownictwa odrębną decyzją umorzył postępowanie odwoławcze w zakresie wniesionego przez ten podmiot odwołania.

W przedmiotowym odwołaniu Stowarzyszenie Federacja Zielonych w Białymstoku, Stowarzyszenie Zielony Białystok, Stowarzyszenie Innowacyjny Białystok i Fundacja Towarzystwo Ulepszania Świata, reprezentowane przez Pana Rafała Kosno, wskazały że przy budowie, remontach i przebudowie dróg winno się wykonywać drogi rowerowe.

Co więcej skarżące organizacje podniosły, iż „linie energetyczne winny być doziemne, a nie napowietrzne, z powodów mniejszego ryzyka awarii, uszkodzenia, oszczędności terenu, krajobrazowych, bezpieczeństwa. Wycinka drzew bez uzasadnienia jest sprzeczna z prawem”.

Kolejnym zarzutem sformułowanym przez skarżące organizacje był „brak zgody wnioskodawcy na realizację inwestycji w wariantcie innym niż proponowany, chociaż wynika to z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Brak rzetelnego porównania i opisu wariantów, w tym najkorzystniejszego dla środowiska”.

Skarżące organizacje zakwestionowały również nadanie *decyzji Wojewody Podlaskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności.

W ww. odwołaniu oraz w ww. pismach uzupełniających, oprócz opisanych wyżej zarzutów, podniesiono również wiele innych kwestii nie dotyczących przedmiotowego postępowania lecz innych inwestycji oraz zawarto różne wnioski, które jednak nie dotyczą przedmiotowej sprawy.

Powyższe odwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U z 2015 r. poz. 1907, z późn. zm.) – jest *Minister*, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Podlaskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu pierwszej instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Podlaskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniach i uzupełniających je pismach.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej wystąpił do Wojewody Podlaskiego Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, działający przez pełnomocnika Pana Grzegorza Sikorskiego.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, *inwestor* uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Podlaskiego wyrażoną w postanowieniu z dnia 8 marca 2016 r., znak: PBPP-PPS.422.4.2016,
- Zarządu Powiatu w Suwałkach wyrażoną w uchwale nr LI/146/2016 z dnia 2 marca 2016 r.,
- Wójta Gminy Suwałki wyrażoną w postanowieniu z dnia 7 marca 2016 r., znak: IG.7012.1.1.2016.PG,
- Prezydenta Miasta Suwałki wyrażoną w postanowieniu z dnia 4 marca 2016 r., znak: DIR/5550-28.3.B/983/2014.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.), zwaną dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 17 października 2011 r., znak: WOŚ-II.4200.1.2011.DK, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy Suwał – w ciągu dwujezdniowej drogi ekspresowej S61 wraz z tymczasowym podłączeniem do istniejącej drogi krajowej nr 8 oraz jednojezdniowym łącznikiem między istniejącą drogą krajową nr 8 a węzłem „Lotnisko”, zwaną dalej „*decyzją środowiskową*”,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 4 marca 2015 r., znak: WOŚ-II.070.48.2015.DK, stwierdzającym iż ww. inwestycja przebiega etapowo i nie uległy zmianie warunki określone w *decyzji środowiskowej*,

- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 16 grudnia 2016 r., znak: WOOŚ.4242.54.2016.DK, uzgadniającym realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym*”,
- decyzją Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 11 lipca 2016 r., znak: DOS-II.7322.17.2016, stwierdzającą wygaśnięcie pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 25 września 2014 r., znak: DIS-V.7322.27.2014 oraz udzielającą pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych w ramach realizacji przedsięwzięcia pn. „Zaprojektowanie (optymalizacja) i budowa obwodnicy miasta Suwałki obejmującą drogę ekspresową S61 na odcinku od km 0+000 (węzeł „Suwałki Południe”) do km 12+830.00, wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długości ok. 670 km (od km 0+419.36 do km 1+085.82) wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi, zwaną dalej „*pozwoleniem wodnoprawnym*”.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego organ odwoławczy stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r. poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Lublinie z dnia 11 lipca 2016 r., znak: LUB.5120.5.2016.MS,
- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 10 marca 2016 r., znak: TC-U-0213-0063-002-2016,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku z dnia 24 lutego 2016 r., znak: ZS.224.30.2016,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku z dnia 29 maja 2014., znak: ZS-2120-76/14,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku z dnia 26 maja 2014., znak: ZS-2120-76/14,
- Miejskiego Konserwatora Zabytków z dnia 3 marca 2016 r., znak: MKZ.4041.28.2016.JJ, działającego na podstawie porozumienia z dnia 15 grudnia 2008 r., zawartego pomiędzy Wojewodą Podlaskim a Miastem Suwałki, w sprawie powierzenia Prezydentowi Miasta Suwałki prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Wojewody Podlaskiego, realizowanych przez Podlaskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (Dz. Urz. Województwa Podlaskiego Nr 322, poz. 3445).

Co do pozostałych opinii wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja nie znajduje się na terenie miejscowości uzdrowiskowych, nie przebiega przez teren linii kolejowej, zlokalizowana jest poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, co powoduje że nie było konieczne uzyskanie opinii ministra zdrowia, oraz dyrektora właściwego urzędu morskiego oraz właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej*, do wniosku *inwestor* dołączył również:

- *decyzję środowiskową*,
- postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 4 marca 2015 r., znak: WOOŚ-II.070.48.2015.DK, stwierdzające iż ww. inwestycja przebiega etapowo i nie uległy zmianie warunki określone w decyzji środowiskowej,
- decyzję Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 16 lipca 2014 r., znak: DIS-III.7441.4.2014, zatwierdzającą dokumentację geologiczno-inżynierską dla przedmiotowej inwestycji,
- decyzję Marszałka Województwa Podlaskiego z dnia 16 lipca 2014 r., znak: DIS-III.7431.4.2014, zatwierdzającą dokumentację hydrogeologiczną dla przedmiotowej inwestycji,
- *pozwolenie wodnoprawne*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Podlaskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Podlaski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Podlaski, zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, pismem z dnia 14 września 2016 r., znak: WI-I.7820.3.8.2016.ŁM, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 19 września do 3 października 2016 r.,
- w Urzędzie Miasta Suwałki oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach 19 września do 3 października 2016 r.,
- w prasie lokalnej – „Gazeta Wyborcza”, wydanie białostockie z dnia 19 września 2016 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Działając na podstawie art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*”, pismem z dnia 15 września 2016 r., znak: WI-I.7820.3.8.2016.ŁM, Wojewoda Podlaski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Jednocześnie, Wojewoda Podlaski, postanowieniem z dnia 26 września 2016 r., znak: WI-I.7820.3.8.2016.ŁM, zawiesił z urzędu prowadzone postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej do czasu wydania przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku postanowienia w zakresie uzgodnienia warunków realizacji ww. przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 11 października 2016, znak: WOŚ.4242.54.2016.DK, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku wezwał *inwestora* do złożenia wyjaśnień dotyczących przedłożonej dokumentacji środowiskowej.

Odpowiadając na powyższe wezwanie, *inwestor* przy piśmie z dnia 24 października 2016 r., znak: 2D3Z/F21/KAR/670/2016 przesłał dodatkowe wyjaśnienia w tej materii.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Białymstoku, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, pismem z dnia 4 listopada 2016 r., znak: WOŚ.4242.54.2016.DK, zwrócił się do Wojewody Podlaskiego o zapewnienie możliwości udziału

społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego w trybie art. 33-36 i 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*.

Spełniając powyższy obowiązek, zawiadomieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r., na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 33 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, Wojewoda Podlaski poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków.

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2016 r., znak: WOOŚ.4242.54.2016.DK, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, w związku z czym postanowieniem z dnia 28 grudnia 2016 r., znak: AB-I.7820.3.5.2016.ŁM, Wojewoda Podlaski podjął z urzędu zawieszono postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

W toku postępowania przed Wojewodą Podlaskim strony postępowania wniosły zastrzeżenia i wnioski, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez strony postępowania.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Podlaski wydał w dniu 27 stycznia 2017 r., nr 3/2017, znak: AB-I.7820.3.5.2016.ŁM, decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie obwodnicy miasta Suwałki, odcinek B – drogi ekspresowej S61 od km 12+221,47 do km 12+830,00 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długość ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82) wraz z niezbędną infrastrukturę techniczną, budowlami i urządzeniami budowlanymi oraz zatwierdzenia podziału nieruchomości, w ramach zadania: „Budowa obwodnicy miasta Suwałki, obejmująca drogę ekspresową S61 na odcinku od km 0+000 (węzeł „Suwałki Południe”) do km 12+830 wraz z budową łącznicy węzła „Suwałki Północ” o długości ok. 670 m (od km 0+419,36 do km 1+085,82)”. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Podlaski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ pierwszej instancji, mając na względzie opinię przedstawioną przez *inwestora*, odniósł się do zarzutów i wniosków podniesionych przez strony postępowania.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Podlaski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim w Białymstoku. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 7 do 20 lutego 2017 r.,
- w Urzędzie Miasta Suwałki oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 7 do 20 lutego 2017 r.,
- w prasie lokalnej – „Gazeta Wyborcza”, wydanie białostockie z dnia 7 lutego 2017 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Podlaskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując *decyzję Wojewody Podlaskiego* organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi

i określenie linii rozgraniczających teren inwestycji (mapa w skali 1:1000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi oraz linie rozgraniczające teren, stanowiąca integralną część decyzji).

Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:2000 wraz z wykazem zmian gruntowych, stanowiące załącznik nr 25 do decyzji, będące jej integralną częścią).

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załączniki nr 1-21 do zaskarżonej decyzji, będące jej integralną częścią. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, nałożono na *inwestora* obowiązki budowy i przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji szczegółowych, innych dróg publicznych i zjazdów oraz obowiązek dokonania rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania, określono ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji tych obowiązków oraz zezwolono na ich wykonanie, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Zaskarżona *decyzja Wojewody Podlaskiego* określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*. Pozytywnie należy ocenić określenie przez Wojewodę Podlaskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* – terminu wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia ustatecznienia się decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (najkrótszy dopuszczalny termin). Organ zobowiązany był bowiem tak uczynić wobec uzasadnionego wystąpienia przez *inwestora* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Odnosząc się natomiast do zarzutów przedstawionych w odwołaniu Fundacji Towarzystwo Ulepszania Świata, Stowarzyszenia Federacja Zielonych, Stowarzyszenia Zielony Białystok, Stowarzyszenia Innowacyjny Białystok, *Minister* uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Rozpatrując wniesione odwołania w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca

2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, Lex nr 2083578, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, Lex nr 2066406, z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, Lex nr 1775368, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, Lex nr 1772490, z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, Lex nr 1798570, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, Lex nr 1569073, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, Lex nr 1367353, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, Lex nr 746859, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, Lex nr 953051 oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt. VII SA/Wa 2446/15, Lex nr 2071569, z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 585/15, Lex nr 1820086, z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 2887/14, Lex nr 1820065, z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1987/14, Lex nr 1730465, z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1001/14, Lex nr 1748276, z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, Lex nr 1468403, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09, Lex nr 706736), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 tej ustawy, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Tym samym decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Na uwzględnienie nie zasługują twierdzenia skarżących organizacji dotyczące braku zgody wnioskodawcy na realizację inwestycji w wariantcie innym niż proponowany, chociaż wynika to z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko oraz brak rzetelnego porównania i opisu wariantów, w tym najkorzystniejszego dla środowiska.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym (vide: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 lutego 2012 r., sygn. akt. II OSK 2581/11 LEX nr 1145619) podkreśla się, iż możliwości działania organu architektoniczno-budowlanego wydającego pozwolenie na budowę (za które w niniejszej sprawie uznać trzeba zezwolenie na realizację inwestycji drogowej) w zakresie kontroli decyzji i postanowienia wydanych na podstawie art. 86 i 90 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* są w pewnym zakresie ograniczone. Organ ten bowiem nie może wchodzić sam w kompetencje organów badających oddziaływanie inwestycji na środowisko, ani też ich zastępować, bo w takim przypadku niecelowe byłoby współdziałanie organów w ramach swoich kompetencji. Organ wydający pozwolenie na budowę bada więc, czy inwestor spełnił wszystkie wymagania przewidziane w postanowieniu i jeżeli nie ma w tym zakresie wątpliwości nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę, gdyż po spełnieniu wymogów przewidzianych w art. 32 ust. 1 i 4 oraz art. 35 ust. 1 nie zezwala na to przepis art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*. W tym zakresie ww. przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznania przy wydawaniu pozwolenia na budowę.

Stosownie do treści art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzję, o których mowa w art. 72 ust. 1. Należy przy tym podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia ma charakter *sui generis* "rozstrzygnięcia wstępnego" względem ewentualnej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i pełni ona względem niej w istocie funkcję preiudycjalną. Określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach "środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia" nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane.

Następstwem prawnym przyjęcia takiego rozwiązania jest pełne związanie organu wydającego decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stosownie do treści cytowanego już powyżej art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, postanowieniami wynikającymi z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Oznacza to, że nie może on pominąć żadnych obowiązków

i uprawnień wynikających z decyzji środowiskowych. Podnieść również należy, iż organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są właściwe do oceny prawidłowości postępowania zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Kompetencja w tym zakresie przysługuje organom wskazanym w *ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku*.

Ponadto, podkreślenia wymaga fakt, iż wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi, w tym wybór wariantu przebiegu przedmiotowej inwestycji, zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, zakończonym *decyzją środowiskową*.

W konsekwencji oznacza, to że zarówno Wojewoda Podlaski, jak i *Minister*, nie mógł kształtować odmiennie środowiskowych warunków realizacji inwestycji. Wynik postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko jest wiążący dla organu prowadzącego postępowanie w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i nie może być przez ten organ samodzielnie weryfikowany.

Tak więc należy stwierdzić, że to na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem *decyzji środowiskowej* nastąpiła ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji, w tym wybór wariantu jej przebiegu. Ewentualne uwagi i zastrzeżenia co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji strony mogły zgłaszać w toku ww. postępowania środowiskowego. Natomiast zarówno Wojewoda Podlaski, jak i *Minister* w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej związani byli ustaleniami decyzji w kwestii środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia, w zakresie wyboru wariantu przebiegu przedmiotowej inwestycji drogowej.

W świetle powyższego za niezasadny należy uznać zarzut skarżących organizacji dotyczący budowy obwodnicy wewnątrz miasta, gdyż zmiana lokalizacji wiązałaby się z wykroczeniem poza korytarz przedmiotowej inwestycji drogowej określony w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Chybiony jest zarzut dotyczący nieuzasadnionego nadania *decyzji Wojewody Podlaskiego* rygoru natychmiastowej wykonalności.

Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej następuje na podstawie art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej*, a nie jak twierdzi Fundacja Towarzystwo Ulepszania Świata, na podstawie art. 108 *kpa*.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej*, nadanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności musi być uzasadnione interesem społecznym lub gospodarczym.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądownoadministracyjnym dotyczącym *specustawy drogowej*, nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji jest obligatoryjne, jeżeli tylko inwestor złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 *kpa*, gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 10 listopada 2010 r., sygn. akt II SA/Ke 649/10, Lex nr 753327). Ocena, czy w sprawie zachodzi uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej* pozostawiona została organowi rozpoznającemu sprawę. Ustawodawca nie ustanowił przy tym żadnych szczególnych kryteriów do takiej oceny (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1399/09, Lex nr 745002).

W przypadku inwestycji drogowych już sam przedmiot postępowania wskazuje, że jest nierozzerwalnie związany z interesem społecznym i gospodarczym. Okoliczności dotyczące realizacji inwestycji

drogowych, ich znaczenie dla gospodarki kraju i poprawy komfortu życia mieszkańców oraz o przyznaniu na ten cel środków finansowych z Unii Europejskiej i o związanym z tym obowiązku terminowego ich wykorzystania są powszechnie znane i jako takie - zgodnie z art. 77 § 4 kpa - nie wymagają dowodu.

W niniejszej sprawie, zarówno w ocenie organu I jak i II instancji uzasadnienie przedstawione przez *inwestora* przemawiało za nadaniem zaskarżonej *decyzji Wojewody Podlaskiego* takiego rygoru. Zdaniem *Ministra*, Wojewoda Podlaski działał w granicach przyznaných mu uprawnień i uprawnień tych nie nadużył.

Wskazać należy, iż organ I instancji w uzasadnieniu *decyzji Wojewody Podlaskiego* dokładnie wyjaśnił przyczyny uwzględnienia wniosku o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności, uznając za przekonującą argumentację opartą na uzasadnionym interesie społecznym i gospodarczym, przedstawioną przez *inwestora*.

Jak wskazał *inwestor*, wnioskowany odcinek łączy projektowaną obwodnicę Suwałk z zrealizowaną obwodnicą Augustowa, tworząc układ drogowy omijający miasto Suwałki w ruchu tranzytowym, odciążając tym samym ciąg istniejącej drogi krajowej nr 8 biegnący przez miasto Suwałki. Budowa tego odcinka jest jednym z najważniejszych przedsięwzięć infrastrukturalnych, planowanych do realizacji na terenie województwa podlaskiego, którego głównym celem jest poprawa społecznej, ekonomicznej i przestrzennej spójności z krajami Unii Europejskiej na poziomie lokalnym i regionalnym, zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa, poprawa warunków ruchu (przepustowość, zmniejszenie strat czasu) oraz zapewnienie komfortowego i szybkiego przejazdu wszystkim użytkownikom projektowanej drogi, zapewnienie odpowiednich parametrów nośności nawierzchni, a także zmniejszenie uciążliwości oddziaływań na środowisko powodowanych przez ruch w zakresie hałasu, zanieczyszczenia powietrza, wód powierzchniowych i innych. Ponadto *inwestor* podkreślił, że przedmiotowe przedsięwzięcie drogowe zostało uwzględnione w załączniku nr 5 do Uchwały Rady Ministrów nr 26/2014 z dnia 4 marca 2014 r., zmieniającej uchwałę w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pn. „Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2011-2015”, dla których postępowania przetargowe na wybór wykonawców robót uruchamiane są od 2013. Nadanie *decyzji* rygoru natychmiastowej wykonalności umożliwi więc realizację zadania zgodnie z przyjętymi przez Radę Ministrów planami.

Tak opisany i zakładany cel realizowanej inwestycji może być uznany za interes społeczny i gospodarczy, a to przy pozostawieniu organom dużego marginesu władzy dyskrejonalnej, pozwala przyjąć, że w tym zakresie Wojewoda Podlaski nie naruszył granic uznania przy orzekaniu o natychmiastowej wykonalności *decyzji* zezwalającej na realizację ww. inwestycji. Dla przedstawionej oceny nie bez znaczenia jest także szczególny charakter *specustawy drogowej*, na podstawie której wydawana jest *decyzja* o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. Z powyższego jasno wynika, iż nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest uzasadnione zarówno interesem gospodarczym, jak i społecznym.

Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczące tego, że przy budowie, remontach i przebudowie dróg winno się wykonywać drogi rowerowe, odwołać się trzeba ponownie do argumentacji przedstawionej przez organ odwoławczy na stronach 7-8 niniejszej *decyzji*. To *inwestor*, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia, zaś organ architektoniczno-budowlany wydający *decyzję* w tym przedmiocie nie jest uprawniony do wyznaczenia i korygowania trasy tej inwestycji (stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Co zaś tyczy się twierdzenia skarżących organizacji, że „linie energetyczne winny być doziemne, a nie napowietrzne, z powodów mniejszego ryzyka awarii, uszkodzenia, oszczędności terenu, krajobrazowych, bezpieczeństwa”, wskazać trzeba, że ww. twierdzenia stanowią jedynie przypuszczenia strony i nie znajdują żadnego potwierdzenia.

Dodatkowo podkreślić należy, iż to projektant jest osobą, na której spoczywa odpowiedzialność za konstrukcję drogi i użycie takich rozwiązań, aby te były jak najbardziej korzystne dla bezpieczeństwa ludzi i środowiska naturalnego. Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, do podstawowych obowiązków projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny

m.in. z wymaganiami ustawy Prawo budowlane, przepisami innych ustaw oraz zasadami wiedzy technicznej. Powyższe musi być potwierdzone stosownym oświadczeniem o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, które w niniejszej sprawie znajduje się w projekcie budowlanym, o czym już była mowa w niniejszej decyzji.

Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Podlaskiego* nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu oraz pismach je uzupełniających, nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
J. Kaptan
Jarosław Kaptan
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

1. Wojewoda Podlaski
2. Pan Grzegorz Sikorski
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(3 egz. decyzji, m.in. w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. Fundacja Towarzystwo Ulepszania Świata
reprezentowana przez Pana Rafała Kosno
4. Pan Rafał Kosno
przedstawiciel Stowarzyszenia Federacja Zielonych z siedzibą w Białymstoku, Stowarzyszenia Zielony Białystok z siedzibą w Białymstoku, Stowarzyszenia Innowacyjny Białystok z siedzibą w Białymstoku
5. A/a

Do wiadomości:

1. Prezydent Miasta Suwałk
- wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej
2. Starosta Suwalski
- wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej
3. Podlaski Urząd Wojewódzki w Białymstoku
Wydział Nieruchomości i Geodezji
4. Sąd Rejonowy w Suwałkach
VI Wydział Ksiąg Wieczystych
5. Urząd Miasta w Suwałkach
6. Urząd Gminy Suwałki
7. Podlaski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego
8. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad,
Oddział w Białymstoku